

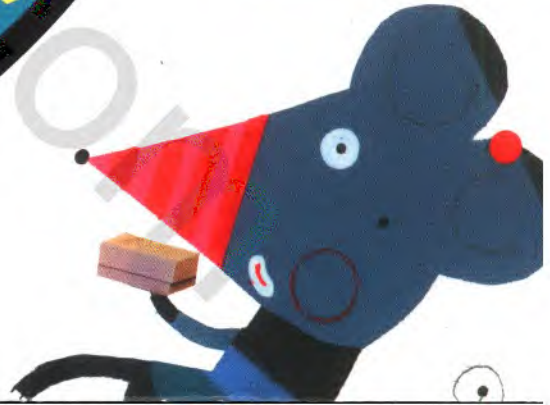
سروده من: اسد اللہ شعبان

تصویرنگار: حسن عامر مکن

سناناز عابدینی
ملاح سراج افیک

خالہ نازی،
پوست
پیازی

یه فاله سوسکه
ناز و ناز و ناز
پیرهنی پوشید
از پوست پیاز

یه آقا موشه
یهو اونو دید
یه دل نه صد دل
اونو پسندید

دیبول و دیبول

سوسکه و موشه
قرار گذاشتند
با هم یه گوشه

دو سه روز بعد
فواستگاری بود
فاله سوسکی جون
چاهازش چی بود؟

ننه سوسکی گفت:

ای داد و بیداد

دییبول و دییبول

جاهازم می فواد

ما که تو فونه

هیچی نداریم

مالا از کجا،

جاهاز بیاریم؟

فاله سوسکه گفت:

ننه سوسکی جون

من فودم میارم

شهر همدون

اون جایه مدّت

سر کار میارم

پول در میارم

جاهازم می گیرم

زود بر می گردم

با بقچه ی پُر

ننه سوسکی جون

تو غصّه نفور

این رو گفت و رفت

فاله سوسکی جون

رفت و رفت و رفت

رسید همدون

